31980L0155

L 33/8 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI 11.2.1980

DIREKTIVA SVETA

z dne 21. januarja 1980

o usklajevanju določb zakonov in drugih predpisov v zvezi z registracijo in opravljanjem dejavnosti babic

(80/155/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti členov 49, 57 in 66,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker je treba skladno s členom 57 Pogodbe uskladiti določbe, s katerimi zakoni in drugi predpisi urejajo registracijo in opravljanje dejavnosti babic; ker je zaradi interesov javnega zdravja v Skupnosti treba doseči premik v smeri splošne opredelitve področja delovanja zadevnih poklicnih oseb in njihovega usposabljanja; ker ne bi bilo zaželeno, da bi v ta namen vsem državam članicam vsilili enoten program usposabljanja; ker bi jim nasprotno bilo treba dovoliti zagotoviti največjo mero svobode pri organizaciji tega usposabljanja; ker je torej najboljša rešitev določiti minimalna skupna merila;

ker usklajevanje teh dejavnosti, kot je predvideno v tej direktivi, ne izključuje nadaljnjega usklajevanja;

ker, kar zadeva usposabljanje, v večini držav članic trenutno ne razlikujejo statusa babic, ki svoje delo opravljajo kot uslužbenke, in statusa babic, ki to delo opravljajo kot samostojno dejavnost; ker je zato potrebno, da bi se uporaba te direktive razširila tudi na babice, ki svoje delo opravljajo kot uslužbenke,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Države članice za registracijo in opravljanje dejavnosti babištva iz člena 1 Direktive 80/154/EGS ([4]), zahtevajo kot pogoj pridobitev diplome, potrdila ali drugega dokazila o doseženi formalni izobrazbi v babištvu, kakor to določa člen 3 omenjene direktive, kar zagotavlja, da je oseba v skupnem času usposabljanja:

(a) pridobila ustrezno znanje s področja znanstvenih disciplin, na katerih temeljijo dejavnosti babic, zlasti pa s področja porodništva in ginekologije;

(b) pridobila ustrezno znanje s področja poklicne etike in delovne zakonodaje za to področje;

(c) pridobila izčrpno znanje v smislu bioloških funkcij, anatomije in fiziologije s področja porodništva in zdravstvene nege novorojenca, prav tako pa tudi znanja o odnosu med zdravstvenim stanjem in fizičnim ter socialnim okoljem človeka in njegovega vedenja;

(d) pridobila ustrezne klinične izkušnje v pristojnih institucijah pod nadzorstvom kvalificiranega osebja s področja babištva in porodništva;

(e) pridobila ustrezno raven razumevanja usposabljanja zdravstvenih delavcev in izkušnje pri delu s tem osebjem.

2. Usposabljanje iz odstavka 1 mora obsegati:

— bodisi redni izobraževalni program za babice, ki traja vsaj tri leta in obsega praktično in teoretično izobraževanje, ki ga oseba lahko opravlja po zaključku splošnega izobraževanja, ki traja vsaj 10 let,

— bodisi redni izobraževalni program za babice, ki traja vsaj 18 mesecev in ki ga oseba lahko opravlja na osnovi diplome, potrdila ali drugega dokazila o formalni izobrazbi za medicinsko sestro za splošno nego, kakor to opredeljuje člen 3 Direktive 77/452/EGS ([5]).

3. Izobraževalni program za babice iz prve alinee odstavka 2 tega člena, mora vključevati vsaj tiste učne predmete programa usposabljanja, določenega v Prilogi.

([1]) UL C 18, 12.2.1970, str. 1.
([2]) UL C 101, 4.8.1970. str. 26.
([3]) UL C 146, 11.12.1970, str. 17.
([4]) UL L 33, 11.2.1980, str. 1.
([5]) UL L 176, 15.7.1977, str. 1.

Izobraževalni program iz druge alinee odstavka 2 tega člena, mora obsegati vsaj tiste učne predmete programa usposabljanja iz Priloge, ki niso bili vključeni v ustrezni izobraževalni program za medicinske sestre.

4. Države članice zagotavljajo, da je institucija za usposabljanje babic odgovorna za usklajevanje teoretičnega in praktičnega dela ves čas izvajanja programa.

Teoretični in praktični del usposabljanja, predvidena v delu A Priloge, bosta uravnotežena in usklajena s kliničnim usposabljanjem babic, predvidenem v delu B Priloge, in sicer tako, da bo mogoče znanje in izkušnje iz odstavka 1 pridobiti na ustrezen način.

Klinično usposabljanje poteka pod nadzorom v obliki usposabljanja ob delu v bolniških oddelkih ali v pogojih opravljanja drugih zdravstvenih storitev, ki jih odobrijo pristojne oblasti ali organi. Med usposabljanjem kandidatke za babice sodelujejo pri dejavnostih na ustreznih oddelkih, v kolikor te dejavnosti pripomorejo k usposabljanju. Poučene so o odgovornosti, povezani z opravljanjem dejavnosti babice.

Člen 2

Po občasnem preverjanju rezultatov raznih učnih predmetov iz člena 1(2), Komisija šest let po uradnem obvestilu o tej direktivi pripravi svoje prvo poročilo za Svet. Omenjeno preverjanje bo potekalo ob pomoči svetovalnega odbora za usposabljanje babic.

Glede na rezultate tega preverjanja Komisija predstavi svoje predloge za spremembe, katerih cilj je poenotiti osnovna merila, določena za omenjene programe usposabljanja pod pogoji, predpisanimi v prvi podalinei prve alinee in v drugi alinei člena 2(1) Direktive 80/154/EGS. Svet ukrepa takoj na podlagi predlogov.

Člen 3

Ne glede na določbe člena 1 države članice lahko dovolijo izredni študij oz. usposabljanje pod pogoji, ki jih določijo pristojni nacionalni organi.

Trajanje takega izrednega usposabljanja ne more biti krajše od trajanja rednega usposabljanja. Raven usposabljanja ne more biti nižja zaradi izredne narave usposabljanja.

Člen 4

Države članice zagotovijo, da je babicam dovoljeno registrirati in opravljati vsaj naslednje dejavnosti:

1. nuditi informacije glede ustreznega načrtovanja družine in svetovati;

2. diagnosticirati potek nosečnosti, spremljati normalen potek nosečnosti; izvajati preiskave, potrebne za spremljanje poteka normalnega razvoja nosečnosti;

3. predpisovati in svetovati preiskave, potrebne za čimprejšnje diagnosticiranje rizičnih nosečnosti;

4. izvajati programe šole za starše in celostne priprave na porod, vključno s svetovanjem glede higiene in prehrane;

5. skrbeti za mater in ji pomagati med porodom ter med porodom spremljati stanje zarodka v maternici z ustreznimi kliničnimi metodami in tehničnimi sredstvi;

6. izvajati spontane porode vključno z epiziotemijo, kjer bo potrebna, v nujnih primerih pa tudi porod v medenični vstavi;

7. prepoznavati tiste opozorilne znake abnormalnosti pri materi ali otroku, ki morda zahtevajo pregled s strani zdravnika, in temu pomagati, kadar je to potrebno; izvajati ustrezne intervencijske ukrepe v zdravnikovi odsotnosti, zlasti ročno odstranitev placente, ki ji morda sledi ročni pregled maternice;

8. pregledovati in negovati novorojenega otroka; ukrepati po lastni presoji v primeru potrebe in izvajati takojšnje oživljanje, če je to potrebno;

9. negovati mater in spremljati njen napredek v poporodnem obdobju ter ji nuditi vse potrebne nasvete o negi otroka, da bi ji omogočila novorojenemu otroku zagotoviti optimalen razvoj;

10. izvajati zdravljenje, ki ga predpiše zdravnik;

11. voditi ustrezno zdravstveno dokumentacijo.

Člen 5

Ta direktiva se uporablja tudi za državljane držav članic, ki skladno z določbami Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev na območju Skupnosti [1] izvajajo ali bodo kot uslužbenci izvajali eno izmed dejavnosti iz člena 1 Direktive 80/154/EGS.

[1] UL L 257, 19.10.1968, str. 2.

Člen 6

1. Države članice sprejmejo vse ukrepe za uskladitev z določbami te direktive v roku treh let po uradnem obvestilu in o tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice Komisiji predložijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 7

V primerih, ko se država članica na nekem področju ob izvajanju določb te direktive sooči z večjimi težavami, Komisija prouči te težave skupaj s to državo in zahteva mnenje Odbora visokih uradnikov za javno zdravstvo, ustanovljenega s Sklepom 75/365/EGS [1], kakor je bil spremenjen s Sklepom 80/157/EGS [2].

Kadar je to potrebno, Komisija Svetu predloži ustrezne predloge.

Člen 8

Svet najkasneje v šestih letih po uradnem obvestilu o tej direktivi na predlog Komisije in po tem, ko zahteva mnenje Svetovalnega odbora, odloči, če se omejitve, določene v tretji točki dela B Priloge, odpravijo ali njihov obseg dodatno omeji.

Člen 9

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 21. januarja 1980

Za Svet

Predsednik

G. MARCORA

---

[1] UL L 167, 30.6.1975, str. 19.
[2] UL L 33, 11.2.1980, str. 15.

PRILOGA

PROGRAM USPOSABLJANJA BABIC

Program usposabljanja za pridobitev diplome, potrdila ali drugega dokazila o formalni kvalifikaciji v babištvu sestoji iz naslednjih dveh delov:

A. TEORETIČNO IN TEHNIČNO IZOBRAŽEVANJE

(a) **Splošni predmeti**

1. Osnove anatomije in fiziologije
2. Osnove patologije
3 Osnove bakteriologije, virologije in parazitologije
4. Osnove biofizike, biokemije in radiologije
5. Pediatrija s posebnim ozirom na novorojence
6. Higiena, zdravstvena vzgoja, preventivna medicina, zgodnje diagnosticiranje bolezni
7. Prehrana in dietetika s posebnim ozirom na ženske, novorojence in majhne otroke
8. Osnove sociologije in družbeno medicinska vprašanja
9. Osnove farmakologije
10. Fiziologija
11. Načela in metode poučevanja
12. Zdravstvena in socialna zakonodaja in organizacija zdravstva
13. Poklicna etika in delovna zakonodaja
14. Spolna vzgoja in načrtovanje družine
15. Pravno varstvo matere in otroka

(b) **Učni predmeti, ki so specifični za babiško dejavnost**

1. Anatomija in fiziologija
2. Embriologija in razvoj zarodka
3. Nosečnost, porod in zdravstveno stanje porodnice po porodu
4. Ginekologija in porodniška patologija
5. Priprava na porod in starševstvo, vključno s fiziološkimi vidiki
6. Priprava na porod (vključno s poznavanjem in uporabo tehnične opreme v porodništvu)
7. Analgezija, anestezija in oživljanje
8. Fiziologija in patologija novorojenca
9. Zdravstvena nega in nadzor novorojenca
10. Psihološki in socialni dejavniki

B. PRAKTIČNO IN KLINIČNO USPOSABLJANJE

To usposabljanje mora biti opravljeno ob ustrezni obliki nadzora:

1. Svetovanje nosečnicam, vključno z vsaj 100 predporodnimi pregledi.
2. Nadzor in nega vsaj 40 nosečnic

3. Izvedba vsaj 40 porodov s strani študenta; če te številke ni moč doseči zaradi pomanjkanja nosečnic, ga je mogoče znižati na najmanj 30, vendar pod pogojem, da študent asistira ob vsaj 20 nadaljnjih porodih

4. Asistenca pri vsaj enem ali dveh porodih v medenični vstavi

5. Izkušnje z epiziotemijo in uvajanje v šivanje ran

6. Nadzor in nega vsaj 40 žensk v rizični nosečnosti

7. Vsaj 100 poporodnih pregledov in pregledov BP rojenih novorojencev

8. Nadzor in zdravstvena nega mater in novorojencev, vključno z nedonošenčki, prenošenimi novorojenci, novorojenci s premajhno telesno težo in bolnimi novorojenci

9. Zdravstvena nega patoloških primerov na področju ginekologije in porodništva, bolezni novorojencev in majhnih otrok

10. Uvajanje v zdravstveno nego splošnih patoloških primerov v medicini in kirurgiji